

ВМІСТ СВИНЦЮ В СЕЧІ ДІТЕЙ З ПІЄЛОНЕФРИТОМ

Гусева І.О., студ. 4-го курсу

Науковий керівник – доц. Лобода А.М.

СумДУ, кафедра педіатрії з курсом медичної генетики

Внаслідок забруднення навколишнього середовища зростає частота екологічно обумовленої патології різних органів і систем, що вимагає оптимізації підходів до її діагностики.

Одним з основних забруднювачів навколишнього середовища є свинець. Елімінація свинцю з організму людини відбувається переважно через нирки. Виділення свинцю з нирками сягає 30 мкг на добу, а його надлишок може сприяти розвитку ураження нирок.

Мета роботи – дослідити вміст свинцю у сечі дітей з гострим та хронічним пієлонефритом.

Вміст свинцю визначався методом атомно- абсорбційної мас- спектрофотометрії на спектрофотометрі С-115М1, виробництва НВО “Selmi” (Україна).

Обстежено 30 дітей з гострим пієлонефритом та 12 дітей з хронічним пієлонефритом, що знаходилися на лікуванні в нефрологічному відділенні Сумської обласної дитячої клінічної лікарні. Групу порівняння склали 40 дітей, що не мали клінічних чи лабораторних ознак патології нирок.

Дослідження вмісту свинцю в сечі дало позитивний результат у 10 дітей (33,3%) з гострим пієлонефритом, 8 дітей (66,7%) з хронічним пієлонефритом та у 7 дітей групи порівняння (17,5%). У решти дітей значимого вмісту свинцю в сечі не було знайдено.

Встановлено, що для дітей з гострим пієлонефритом характерним є дещо вища (в 1,53 рази) екскреція свинцю з сечею. Хронічний перебіг захворювання, навпаки, характеризується повільним виділенням токсичного мікроелементу з організму дитини - його екскреція була дещо нижча (в 1,72 рази, $p > 0,05$) порівняно із здоровими дітьми. При цьому виявлено достовірну різницю виділення свинцю між дітьми з гострим та хронічним пієлонефритом. Невелика екскреція свинцю при хронічному пієлонефриті можливо пов'язана з утворенням стійких його сполук в організмі дитини, повільним вивільненням з них. Тривалий вплив свинцю може бути одним з чинників хронізації інфекційного процесу в нирках.